

4. Zarzut czwarty dotyczący faktu, iż przedstawiciel Komisji potwierdził, iż postępowanie władz polskich jest zgodne z przepisami prawa EU oraz PO IG.
 - Zdaniem strony skarżącej jest bezspeczne, iż Komisja zaakceptowała wszystkie ustalone wymogi, PO IG i konkretne jego stosowanie.
5. Zarzut piąty dotyczący faktu, iż Komisja narusza podział kompetencji pomiędzy Komisją a władzami polskimi oraz zasady pomocniczości i proporcjonalności.
 - Strona skarżąca podnosi, iż Komisja nie może odmówić pomocy państwa ze względów, o których decydować powinny władze polskie, ponieważ mają większe doświadczenie w danym sektorze. Strona skarżąca podnosi, że Komisja nie ma ponadto podstaw do odmowy pomocy na podstawie informacji, jakimi dysponowała w czasie złożenia wniosku przez JYSK. „Tabela punktów” (podcel 4.5.2.), zdaniem skarżącej, dokładnie przedstawia cele i zadania PO IG, które były znane przedstawicielowi Komisji w Komitecie monitorującym w momencie składania wniosku przez JYSK. Jak twierdzi strona skarżąca, prawidłowe rozumienie czy interpretacja PO IG winno brać pod uwagę specyficzną wiedzę władz polskich na temat miejsc pracy oraz przygotowania zawodowego pracowników w Radomsku, a do Komisji nie należy zastępowanie w każdym detalu oceny władz polskich na etapie wdrażania programu, ani też tym bardziej nie jest prawidłowe traktowanie jakiegokolwiek zamiaru czy „celu” jako decydującego, jak to czyni Komisja. Zdaniem strony skarżącej właściwe rozumienie PO IG oraz przepisów prawa UE winno opierać się na fakcie, iż niektóre przepisy są ważniejsze od innych, co zostało dobrze zilustrowane w tabeli punktów (podcel 4.5.2.).
6. Zarzut szósty, dotyczący argumentów powołanych przez Komisję.
 - Strona skarżąca podnosi, że żaden z trzech głównych argumentów Komisji nie był ani zasadny, ani decydujący w zakresie, w jakim powołuje się na nie Komisja oraz w granicach jej interpretacji z czasu złożenia wniosku przez JYSK (lipiec 2008 r.). Zdaniem strony skarżącej nie można zatem uznać ich za zasadne w tej sprawie, a jeśli Sąd uzna je za zasadne, nie powinny być uznane za decydujące.

**Skarga wniesiona w dniu 27 lipca 2015 r. – Monster Energy/OHIM – Hot-Can Intellectual Property
(HotoGo self-heating can technology)**

(Sprawa T-407/15)

(2015/C 311/64)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Monster Energy Company (Corona, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: P. Brownlow, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Hot-Can Intellectual Property Sdn Bhd (Cheras, Malezja)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: Hot-Can Intellectual Property Sdn Bhd

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający elementy słowne „HotoGo self-heating can technology” – zgłoszenie nr 11 418 101

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 4 maja 2015 r. w sprawie R 1028/2014-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów z dnia 21 lutego 2014 r. w postępowaniu w sprawie sprzeciwu nr B2178567;
- odmówienie rejestracji zakwestionowanego znaku towarowego w całości;
- nakazanie OHIM pokrycia własnych kosztów oraz kosztów poniesionych przez skarżącą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009.

**Postanowienie Sądu z dnia 12 czerwca 2015 r. – Matrix Energetics International/OHIM (MATRIX
ENERGETICS)**

(Sprawa T-573/12) ⁽¹⁾

(2015/C 311/65)

Język postępowania: angielski

Prezes szóstej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 63 z 2.3.2013.

Postanowienie Sądu z dnia 29 czerwca 2015 r. – InterMune UK i in./EMA

(Sprawa T-73/13) ⁽¹⁾

(2015/C 311/66)

Język postępowania: angielski

Prezes czwartej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 114 z 20.4.2013.
